

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžf/50/2015
Identifikačné číslo spisu: 1013200480
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1013200480.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Jozefa Hargaša v právnej veci žalobcu: eD'system Slovakia, s.r.o., Stará Vajnorská 21, 831 04 Bratislava, zastúpeného: agner & partners s.r.o., Špitálska 10, 811 09 Bratislava, JUDr. Vojtech Agner, konateľ proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.1100301/1/29456/2013/5003 zo dňa 18.01.2013 o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/64/13-82 zo dňa 25.11.2014 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/64/13-82 zo dňa 25.11.2014 z m e ň u j e tak, že žalobu z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. 1100301/1/29456/2013/5003 zo dňa 18.01.2013 a dodatočný platobný výmer Daňového úradu pre vybrané daňové subjekty č. 9900403/5/2646370/2012/Dur zo dňa 24.09.2012 podľa § 250j ods. 2 písm. a/, d/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný uvedeným rozhodnutím potvrdil dodatočný platobný výmer správcu dane, ktorým podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zák. č. 511/1992 Zb. v nadväznosti na § 165 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. vyrubil rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie december 2009 v sume 152 918,39 eur. Žalovanému uložil krajský súd povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 70,- eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 757,19 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že aj keď žalobca v priebehu výkonu daňovej kontroly predložili bezchybné doklady o nákupe služieb obnovy technickej podpory od tuzemského dodávateľa Oracle Slovensko spol. s.r.o. a ich následnom predaji spoločnosti Petersport s.r.o., tieto nie sú dostatočnými dôkazmi, že obchodné transakcie boli uskutočnené tak, ako boli žalobcom deklarované. Doklady, predložené žalobcom považoval za dostatočné v zmysle § 51 zákona č. 222/2004 Z. z.

Podľa názoru krajského súdu bolo nesporné, že žalobca nakúpil od spoločnosti Oracle Slovensko spol. s.r.o. služby obnovenia technickej podpory pre konečného užívateľa Ministerstvo obrany Slovenskej republiky a to na základe dodávateľskej faktúry č. 1014803 zo dňa 29.12.2009 a odberateľskej faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.12.2009, ktoré správca dane potvrdil a táto transakcia nebola sporná, čo potvrdilo aj dokazovanie vykonané správcom dane formou dožiadania miestne príslušných správcov dane na preverenie nákupu uvedených služieb. Následne žalobca predal predmetnú službu obnovenia technickej podpory spoločnosti Petersport s.r.o. Bratislava. K tejto transakcii žalobca predložil správcovi dane objednávku č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.12.2009 vyhotovenú spoločnosťou Petersport s.r.o., faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.12.2009, dodací list č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.12.2009 a zmluvu o obchodných vzťahom č. XXXXXXXX zo dňa 08.12.2009 uzatvorenú so spoločnosťou Petersport s.r.o. ako kupujúcim. Ďalej predložil zmluvu o pôžičke, ktorú uzavreli dňa 07.12.2009 spoločnosť Petersport s.r.o. so spoločnosťou Auctionor s.r.o. Bratislava a bankový výpis zo dňa 31.12.2009 z účtu XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v ČSOB a.s.

V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd ďalej uviedol, že žalovaný odoprel žalobcovi právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty z dôvodu, že podľa jeho názoru mohol žalobca služby obnovenia technickej podpory podľa podmienok obchodovania určených distribučnou zmluvou a pravidlami partnerského jednanía dodávať ďalej len prostredníctvom ďalšieho distribútora, ktorý bol vyškolený spoločnosťou Oracle Slovensko spol. s.r.o., pričom spoločnosť Petersport s.r.o. nebola evidovaná ako vyškolený partner na predaj produktov zn. Oracle. Krajský súd mal za to, že v zmluve medzi žalobcom a spoločnosťou Oracle Slovensko spol. s.r.o. nebola žiadna klauzula, ktorá by zakazovala vybrať odberateľa, ktorý nie je vyškolený spoločnosťou Oracle Slovensko spol. s.r.o. Spoločnosť Oracle Slovensko spol. s.r.o., ktorá na slovenský trh výhradne uvádza produkty zn. Oracle potvrdila, že služby obnovenia technickej podpory pre Ministerstvo obrany SR dodala a dokazovanie vykonané správcom dane potvrdilo, že Ministerstvo obrany SR ako koncový užívateľ prijalo predmetnú službu obnovenia technickej podpory. Príslušný daňový úrad preveroval realitu predmetného obchodu u odberateľa Petersport s.r.o. na faktúre č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.12.2009, vyhotovenej žalobcom pre spoločnosť Petersport s.r.o. V priebehu výkonu predmetnej kontroly správca dane zistil, že daňový subjekt Petersport s.r.o. deklaroval predmetné produkty ako dodanie tovaru do iného členského štátu oslobodené od dane podľa § 43 zákona o DPH a vyhotovil faktúru pre osobu identifikovanú pre daň z pridanej hodnoty v Českej republike. Zo šetrenia získaného českou daňovou správou vyplynula skutočnosť, že osoba identifikovaná pre daň z pridanej hodnoty v Českej republike predmetné služby určené pre Ministerstvo obrany SR si u spoločnosti Petersport s.r.o. neobjednala a službu nikdy neprijala. Krajský súd mal za to, že ak sa spoločnosť Petersport s.r.o. pokúsila zneužiť mechanizmus odpočítania dane z pridanej hodnoty, tak by mala byť postihnutá táto spoločnosť a nie žalobca. Žalobca o takomto zámere spoločnosti nemohol mať vedomosť, keďže službu obnovy technickej podpory, ktorú dodal spoločnosti Petersport s.r.o. bola aj skutočne prijatá koncovým užívateľom, ktorému bola určená.

Krajský súd mal za to, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí náležite nezdôvodnil, prečo doklady predložené a získané počas daňovej kontroly, ktoré preukazujú vykonanie obchodných transakcií, vôbec nebral do úvahy, ale formálne skonštatoval, že nie sú dostatočným dôkazom. Dôkazy preukazujúce vykonanie obchodných transakcií žalovaný nebral do úvahy a svoje rozhodnutie založil na domnienkach, pričom v rozhodnutí nezistil žiadnu nesprávnosť v žalobcom predložených dokladoch, ktoré preukazujú vykonanie obchodných transakcií. Poukázal na to, že ide o skutočnosti, ktoré sa v zásade týkajú iného daňového subjektu ako žalobcu a za ktoré zodpovedá iný daňový subjekt a že nie je možné spravodlivo žiadať, aby daňové subjekty sledovali a kontrolovali obstarávacie procesy tovarov u iných subjektov pred dodaním tovaru. Správca dane a žalovaný podľa názoru krajského súdu nesprávne posúdili rozloženie dôkazného bremena, keď ho v celom rozsahu určili žalobcovi ako daňovému subjektu v zmysle § 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb.

Krajský súd tiež uviedol, že všeobecné dôkazné bremeno daňového subjektu vyplývajúce z § 29 ods. 8 zákona o správe daní je v danom prípade modifikované právom Európskej únie. Európsky súdny dvor vo svojich rozhodnutiach *Obtigen Ltd (C-354/03)*, *Fulcrum Electronics Ltd (C-353/03)*, *Bond House*

Systems Ltd (C-484/03) konštatoval, že uplatnenie nároku na odpočet dane na vstupe u osôb povinných daní, ktorých plnenia boli v rámci reťazca poskytnuté s úmyslom dopustiť sa podvodu alebo pokiaľ ich plnenie nasledovali v dodávateľskom reťazci, keby tieto osoby o podvodnom konaní nevedeli, alebo nemohli vedieť, nemôže byť týmto osobám odopretý. V rozhodnutí vo veci Kittel (C - 439/04) bola táto zásada spresnená tak, že vo vzťahu k nedbanlivosti a úmyslu je Európsky súdny dvor toho názoru, že osobe povinnej k dani, ktorá vedela alebo musela vedieť, že prijatím určitého plnenia sa bude podieľať na plnení, ktoré je spojené s daňovým únikom v oblasti dane z pridanej hodnoty, môže byť uplatnenie nároku na odpočet dane odopreté. Dôkazné bremeno, že u iného daňového subjektu v danom prípade spoločnosti Petersport s.r.o. došlo k podvodnému konaniu, je na správcovi dane, resp. orgánoch činných v trestnom konaní. Žalobcovi ako daňovému subjektu zákon nedáva právne prostriedky na sledovanie výrobných a obstarávacích procesov svojich dodávateľov. Skutočnosť, či žalobca ako daňový subjekt vedel alebo mohol vedieť, že sa prijatím plnenia bude podieľať na plnení, ktoré je spojené s daňovým únikom je dôkazným bremenom správcu dane. Okruh kritérií, z ktorých sa zisťuje úmysel a vedomosť daňového subjektu stanovuje a dokazuje správca dane, pričom musia byť v rozumnej viere, ktorú možno predpokladať v obvyklom obchodnom styku daňových subjektov (rozsudok NS SR sp. zn. 3Sžf/1/2010 zo dňa 19.08.2010).

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včas odvolanie. Navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil, žalobu zamietol a nepriznal žalobcovi náhradu trov konania. Uviedol, že krajský súd posúdil vec po právnej stránke nesprávne a žalovaný postupoval v súlade so zákonnými ustanoveniami, keď prvostupňové rozhodnutie správcu dane potvrdil. Zopakoval, že žalobca nakúpil službu (obnovenie služieb technickej podpory) len pre konečného zákazníka Ministerstvo obrany SR a túto službu mohol predat' len prostredníctvom ďalšieho distribútora, ktorý bol vyškolený spoločnosťou Oracle Slovensko spol s.r.o. Ďalej zopakoval, že preverovaním bolo zistené, že spoločnosť Oracle Slovensko spol s.r.o. neeviduje spoločnosť Petersport s.r.o. ako ním vyškoleného partnera na predaj produktov zn. Oracle. Tiež zopakoval, že preverovaním bolo zistené, že spoločnosť Petersport s.r.o. deklarovala predaj obnovy služieb technickej kontroly pre osobu identifikovanú pre daň z pridanej hodnoty v Českej republike, pričom táto osoba identifikovaná pre daň z pridanej hodnoty v Českej republike poprela objednávku a zároveň dodanie služieb obnovy technickej kontroly. Žalovaný ďalej uviedol, že aj keď žalobca predložil správcovi dane v priebehu výkonu daňovej kontroly formálne bezchybné doklady o nákupe služieb obnovy technickej podpory od tuzemského dodávateľa Oracle Slovensko spol. s.r.o. a ich následnom predaji spoločnosti Petersport s.r.o., tieto doklady nie sú dostatočnými dôkazmi, že obchodné transakcie boli uskutočnené tak, ako boli žalobcom deklarované. Pokiaľ ide o tú skutočnosť, že Ministerstvo obrany SR predmetné služby prijalo, tieto boli prijaté od daňového subjektu InterWay, s.r.o. a táto spoločnosť mala služby nakúpiť od dodávateľa Auctionor s.r.o. Žalovaný poukázal na to, že z uvedeného vyplýva, že žalobcom uvádzané tvrdenie že spoločnosť InterWay, s.r.o. nadobudla predmetné produkty od spoločnosti Petersport s.r.o. je nepravdivé, z čoho je zrejmé, že žalobca musel vedieť, respektíve mal vedomosť o zámere tejto spoločnosti. Žalovaný poukázal aj na tú skutočnosť, že žalobca je spoločnosť, ktorá podniká v oblasti nákupu a predaja výpočtovej techniky, kancelárskej a reprodukčnej techniky od roku 2003 a za túto dobu si spoločnosť vytvorila na trhu stabilnú sieť dlhoročných partnerov - ako dodávateľov tak aj odberateľov. Z predložených dokladov ako aj z iných zistení daňové orgány zistili, že žalobca obchoduje len s klientmi, ktorých dobre pozná, má ich preverených dlhoročnou spolupracou a všetci majú dobrú daňovú a finančnú disciplínu. Do tejto štruktúry klientov nezapadá spoločnosť Petersport s.r.o., ktorá bola pre žalobcu novým zákazníkom, nebola dlhoročným partnerom a žalobca si ho ako nového zákazníka nijako nepreveril. Realizoval s ním len tento jeden jediný obchod. Žalovaný ďalej poukázal na judikatúru Súdneho dvora EÚ, z ktorej vyplýva, že nárok na odpočet dane môže byť zdaniiteľnej osobe zamietnutý iba na základe judikatúry Súdneho dvora EÚ (body 56-61 rozsudku Kittel a Recolta Recycling), ak je s ohľadom na objektívne skutočnosti preukázané, že platiteľ, ktorému bol dodaný tovar alebo poskytnutá služba zakladajúca nárok na odpočet dane vedel alebo mal vedieť, že toto plnenie je súčasťou daňového podvodu. Platiteľ dane, ktorý vedel alebo mal vedieť, že sa svojou kúpou zúčastňuje na plnení, ktoré je súčasťou podvodu vo vzťahu k DPH, sa musí na účely smernice 2006/112 považovať za účastníka na tomto podvode a to bez ohľadu na otázku, či mal alebo nemal prospech z opätovného predaja tovaru alebo poskytnutia služieb v rámci ním uskutočnených zdaniiteľných plnení na výstupe.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil a zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania. Uviedol, že žalovaný v odvolaní zopakoval svoju predchádzajúcu argumentáciu uvedenú vo vyjadrení k žalobe a v druhostupňovom rozhodnutí. K argumentácii žalovaného sa žalobca vyjadril už v žalobe a preto na ňu odkázal. Ďalej uviedol, že dokazovanie vykonané počas daňovej kontroly preukázalo, že predmetné obchodné transakcie boli uskutočnené. Poukázal na to, že predmetné obnovenie služieb technickej kontroly pre konečného užívateľa Ministerstvo obrany SR jej špecifickou a jedinečnou službou (plnením), ktorej koncovým užívateľom môže byť len Ministerstvo obrany SR, keďže táto služba je nastavená na licencované produkty, ktoré boli dodané Ministerstvu obrany SR. Vzhľadom na jedinečnosť tejto služby je preto zrejmé, že existovala jediná služba obnovenia služieb technickej podpory pre konečného užívateľa Ministerstvo obrany SR, ktorú mohlo Ministerstvo obrany SR odobrať a to bola práve služba, ktorú žalobca odobral od spoločnosti Oracle Slovensko spol. s.r.o. a následne predal spoločnosti Petersport s.r.o.. Dokazovanie vykonané v rámci daňovej kontroly preukázalo, že Ministerstvo obrany SR ako konečný užívateľ túto službu odobralo. Žalobca ďalej uviedol, že nie je ani zrejmé, na základe čoho by mal mať vedomosť o zámere spoločnosti Petersport s.r.o. neoprávnene vystaviť faktúru pre osobu identifikovanú pre daň z pridanej hodnoty v českej republike. Zdôraznil, že služba, ktorú žalobca predal spoločnosti Petersport s.r.o. bola reálne odobratá a využívaná konečným užívateľom Ministerstvom obrany SR. Pokiaľ žalovaný v odvolaní opakovane poukázal na to, že spoločnosť Petersport s.r.o. nebola evidovaná ako vyškolený partner na predaj produktov značky Oracle, poukázal žalobca na tú skutočnosť, že žiadne v danom čase platné zmluvné dojednanie medzi ním a spoločnosťou Oracle neobmedzovalo žalobcu vo výbere odberateľa ním distribuovaných produktov značky Oracle. Navyše ani skutočnosť, či je alebo nie je nejaký subjekt evidovaný ako vyškolený partner na predaj produktov značky Oracle nemá dopad na režim dane z pridanej hodnoty, keďže takáto skutočnosť neovplyvňuje podstatu ekonomickej operácie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal žalobca za to, že krajský súd dospel k správny právny názorom a odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu je v súlade so zákonom.

Dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP), ktorý upravuje v § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov (§ 492 ods. 2 SSP). V súlade s uvedenými prechodnými ustanoveniami najvyšší súd v danej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, § 250j ods. 2 OSP) s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol oznámený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke najvyššieho súdu.

Predmetom konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil dodatočný platobný výmer správcu dane o vyrubení rozdielu DPH za zdaňovacie obdobie december 2009 v sume 152 918,39 eur žalobcovi. Toto rozhodnutie krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. a/, d/ O.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie s odôvodnením, že ak sa spoločnosť Petersport s.r.o. pokúsila zneužiť mechanizmus odpočítania dane z pridanej hodnoty, tak by mala byť postihnutá táto spoločnosť a nie žalobca.

Najvyšší súd sa s uvedeným záverom krajského súdu nestotožnil.

Predmetom súdneho preskúmavacieho konania bolo posúdenie, či daňové orgány Slovenskej republiky

môžu žalobcovi odoprieť právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty z dôvodu, že tento vedel alebo musel vedieť, že prijatím určitého plnenia sa bude podieľať na plnení, ktoré je spojené s daňovým únikom v oblasti dane z pridanej hodnoty. Toto svoje právo daňové orgány Slovenskej republiky v danom daňovom konaní aj realizovali. Na preukázanie skutočnosti, že žalobca vedel alebo musel vedieť, že prijatím určitého plnenia sa bude podieľať na plnení, ktoré je spojené s daňovým únikom v oblasti dane z pridanej hodnoty vykonal správca dane rozsiahle dokazovanie v súlade s § 29 (vtedy platného) zákona č. 511/1992 Z. z. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov, pričom v rámci daňovej kontroly postupoval v zmysle zásad daňového konania podľa § 2 uvedeného zákona (keďže išlo o priznanie rozdielu DPH za zdaňovacie obdobie december 2009).

Svoje závery, že daňové orgány Slovenskej republiky môžu žalobcovi odoprieť právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty z dôvodu, že tento vedel alebo musel vedieť, že prijatím určitého plnenia sa bude podieľať na plnení, ktoré je spojené s daňovým únikom v oblasti dane z pridanej hodnoty, opreli príslušné daňové orgány Slovenskej republiky o skutočnosť, že žalobca ako spoločnosť, ktorá podniká v oblasti nákupu a predaja výpočtovej techniky, kancelárskej a reprodukčnej techniky od roku 2003 a ktorá si za túto dobu vytvorila na trhu stabilnú sieť dlhoročných partnerov a obchoduje len s klientmi, ktorých dobre pozná, má ich preverených dlhoročnou spolupracou a všetci majú dobrú daňovú a finančnú disciplínu, realizoval len tento obchod so spoločnosťou Petersport s.r.o. a tohoto nového zákazníka si žalobca nijako nepreveril.

Vychádzajúc z uvedeného sa potom aj najvyšší súd stotožnil so záverom daňových orgánov, že takýto nárok na odpočet dane môže byť zdaniteľnej osobe zamietnutý, lebo možno mať s ohľadom na objektívne skutočnosti za preukázané, že žalobca vzhľadom na netransparentné správanie pri výbere obchodného partnera v tomto jednom obchode uvedenom na faktúre č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.12.2009 vedel alebo mal vedieť, že toto plnenie je súčasťou daňového podvodu. V tej súvislosti považuje najvyšší súd už len za potrebné pripomenúť, že platiteľ dane, ktorý vedel alebo mal vedieť, že sa svojou kúpou zúčastňuje na plnení, ktoré je súčasťou podvodu vo vzťahu k DPH, sa musí na účely smernice 2006/112 považovať za účastníka na tomto podvode a to bez ohľadu na otázku, či mal alebo nemal prospech z opätovného predaja tovaru alebo poskytnutia služieb v rámci ním uskutočnených zdaniteľných plnení.

Uvedenými úvahami sa riadil najvyšší súd, keď dospel k záveru, že daňové orgány v danej veci neporušili zákon. K porušeniu zákona o DPH (v spojení s judikatúrou Súdneho dvora EÚ) došlo zo strany žalobcu, ktorý (síce len v tomto jednom jedinom prípade), obchodoval s partnerom - spoločnosťou Petersport s.r.o., ktorá deklarovala predaj obnovy služieb technickej kontroly pre osobu identifikovanú pre daň z pridanej hodnoty v Českej republike, pričom táto osoba identifikovaná pre daň z pridanej hodnoty v Českej republike poprela objednávku a zároveň dodanie služieb obnovy technickej kontroly.

Na tomto závere najvyššieho súdu nemôže nič zmeniť tvrdenie žalobcu, že Ministerstvo obrany SR ako konečný užívateľ túto službu odobralo, teda že služba, ktorú žalobca predal spoločnosti Petersport s.r.o. bola reálne odobratá a využívaná konečným užívateľom Ministerstvom obrany SR. Skutočnosť, ktorá vyplynula z dokazovania, vykonaného správcom dane, je taká, že žalobca si uplatnil právo na odpočítanie dane na základe dodávateľskej faktúry vyhotovenej tuzemským dodávateľom (platiteľom) Oracle Slovensko, nakúpené služby následne predal spoločnosti Petersport s.r.o. a táto spoločnosť deklarovala predmetné produkty ako dodanie tovaru do iného členského štátu oslobodené od dane podľa § 43 zákona o DPH a vyhotovila faktúru pre osobu identifikovanú pre daň z pridanej hodnoty v Českej republike. Konečný vopred známy zákazník - konečný užívateľ Ministerstvo obrany SR predmetné obnovenie služieb technickej podpory prijal od spoločnosti InterWay, s.r.o., ktorá spoločnosť mala tieto služby nakúpiť od dodávateľa Auctionor s.r.o. (a tento dodávateľ spoločnosti Petersport s.r.o. poskytol pôžičku na úhradu faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.12.2009).

Z toho vyplýva, že tvrdenie žalobcu, že Ministerstvo obrany SR predmetné služby prijalo od spoločnosti Petersport s.r.o. sa ukázalo nepravdivým. Daňové orgány postupovali správne, keď vychádzajúc z

judikatúry Súdneho dvora EÚ, na ktorú poukázali a ju citovali v rozhodnutiach, ktoré sú predmetom tohto súdneho preskúmavacieho konania, mali za to, že osobe povinnej k dani, ktorá vedela alebo musela vedieť, že prijatím určitého plnenia sa bude podieľať na plnení, ktoré je spojené s daňovým únikom v oblasti dane z pridanej hodnoty, môže byť uplatnenie nároku na odpočet dane odopreté. Toto svoje právo - odopretie nároku na odpočet dane - v danom daňovom konaní príslušné daňové orgány Slovenskej republiky aj realizovali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto s poukazom na dôvody uvedené vyššie, zmenil rozsudok krajského súdu postupom podľa ustanovenia 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. a § 220 O.s.p. a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 2 Os.p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. a § 250k ods. 1 Os.p., keď žalobcovi, ktorý nemal úspech vo veci, náhradu trov konania nepriznal a žalovanému v takomto konaní nárok na náhradu trov zo zákona neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.